

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 187

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 16 martie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 774 din 15 decembrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 90 și art. 92 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției	2–5
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
30.	— Ordin al ministrului afacerilor interne privind activitatea de standardizare în Ministerul Afacerilor Interne	6–9
244.	— Ordin al ministrului sănătății privind modificarea și completarea anexei la Ordinul ministrului sănătății nr. 1.470/2011 pentru aprobarea criteriilor privind angajarea și promovarea în funcții, grade și trepte profesionale a personalului contractual din unitățile sanitare publice din sectorul sanitar	10–12
281.	— Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară pentru închiderea vechilor evidențe de cadastru și publicitate imobiliară, pe sectoare cadastrale, cu privire la imobilele situate în unitatea administrativ-teritorială Victoria din județul Brăila	13
866.	— Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru completarea Normelor tehnice de utilizare a Sistemului român de procesare automată a declarației vamale la import, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.885/2016	14–15
867.	— Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru completarea Normelor tehnice de utilizare a Sistemului de control al exportului, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.194/2016	15–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 774

din 15 decembrie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 90 și art. 92 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 90 și art. 92 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, excepție ridicată din oficiu de Curtea de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 500/32/2015 al aceleiași instanțe și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.715D/2015.

2. La apelul nominal răspunde, pentru partea Vasile Ouatu, avocat David Butnariu, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsește cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul domnului avocat Vasile Ouatu, care, cu titlu prealabil, invocă lipsa punctelor de vedere ale autorităților, arătând că la dosarul cauzei este doar punctul de vedere al Guvernului și, în opinia sa, cel al Avocatului Poporului era necesar pentru soluționarea prezentei excepții. Pe fondul cauzei, solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, reiterând, pe larg, criticile de neconstituționalitate cuprinse în actul de sesizare al instanței.

4. Reprezentantul Ministerului Public arată că, potrivit Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, comunicarea de către autorități a punctelor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate nu este obligatorie. Pe fondul excepției, pune concluzii de respingere a acesteia, ca neîntemeiată, întrucât există jurisprudență în materie și nu au intervenit elemente noi pentru reconsiderarea practicii instanței de contencios constituțional.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 12 noiembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 500/32/2015, **Curtea de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a**

dispozițiilor art. 90 și art. 92 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției. Excepția a fost ridicată de instanța judecătorească, din oficiu, într-o cauză având ca obiect anularea unui raport de evaluare privind existența stării de incompatibilitate, întocmit de Agenția Națională de Integritate.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, cu titlu prealabil, instanța menționează că invocarea excepției de neconstituționalitate s-a făcut având în vedere exclusiv particularitățile cauzei de față, vizate fiind doar două ipoteze, și anume: cea în care consilierul local are calitatea de acționar cu cotă nesemnificativă de participare la beneficii și pierderi (de 0,1942% reclamantul și de 0,146%, fiul său) la o societate pe acțiuni cu capital privat care a încheiat contracte de asociere (două contracte) cu Municipiul Piatra-Neamț, prin Consiliul Local al Municipiului Piatra-Neamț, ori contracte de prestări servicii (45 de contracte) cu societăți aflate în subordinea Consiliului Local al Municipiului Piatra-Neamț, precum și situația în care contractul (unicul) dintre societatea la care reclamantul este asociat și administrator, iar soția sa administrator și o societate specializată aflată în subordinea autorității publice locale a fost încheiat pentru prestarea de către cea din urmă societate în favoarea celei dintâi a unor servicii de dezinsecție pentru care este autorizată. De asemenea, instanța precizează că, atunci când a invocat excepția de neconstituționalitate, nu a omis din vedere faptul că asupra dispozițiilor art. 90 și art. 92 din Legea nr. 161/2003 Curtea Constituțională s-a mai pronunțat anterior, prin deciziile nr. 1.076 din 14 iulie 2011, nr. 305 din 13 iunie 2013 și nr. 401 din 8 octombrie 2013. Însă instanța consideră că, în ipotezele anterior menționate, aplicarea fără distincție a textelor vizate conduce la soluții care vin în contradicție cu prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) și art. 45 alin. (1), coroborat cu art. 53 alin. (2) din Constituție, fără a se mai reține încălcarea art. 41 alin. (1), având în vedere argumentele Curții Constituționale cuprinse în deciziile nr. 1.076 din 14 iulie 2011 și nr. 305 din 13 iunie 2013.

7. Instanța arată că art. 1 alin. (3) din Constituție, care prevede că România este stat de drept, asigură supremația Constituției și corelarea actelor normative cu Constituția, având drept scop evitarea tendințelor abuzive pe care organele statului le pot manifesta atunci când aplică legea. Din această perspectivă se are în vedere faptul că art. 90 și 92 din Legea nr. 161/2003 se referă la calitatea de acționar la societăți cu capital privat, fără a face vreo distincție referitoare la cota de participare la profit și pierderi, așa cum se face în art. 89 din aceeași lege, ori la calitatea pe care o astfel de societate o are în raporturile comerciale, respectiv de furnizor/prestator/executant ori de achizitor/beneficiar. În plus, susține că noțiunile

de „raporturi comerciale” și de „societate comercială” nu mai sunt definite în legislația actuală, prin Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă fiind modificată însăși denumirea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale în „Legea societăților”. Ca atare, se apreciază că lipsa de claritate a legii conduce la o interpretare extensivă din partea autorității statului chemate să aplice legea în contrapondere cu o interpretare restrictivă din partea destinatarului actului emis de autoritate.

8. În continuare, autoarea excepției arată că în cazul în care contractele au fost încheiate de o societate pe acțiuni, în care cota de participare la beneficii și pierderi a alesului local este nesemnificativă — cum evident este cazul în litigiul de față —, renunțarea la contracte nu depinde de voința alesului local care are calitatea de acționar. Practic, în situația unui acționar cu o cotă nesemnificativă, acesta se află în situația de a nu putea să își îndeplinească obligația legală prescrisă de art. 92 alin. (2) din Legea nr. 161/2003, întrucât acțiunile deținute nu îi conferă drepturi de vot care să poată influența voința societății, în sensul renunțării la contracte.

9. Autoarea excepției apreciază că alesul local, care are calitatea de acționar sau asociat la o societate cu capital privat, cu o cotă de participare la profit și pierderi care nu îi permite să influențeze hotărârile societății, astfel încât nu poate nici încheia și nici renunța la contracte, nu se află în aceeași situație cu cel care are calitatea de „președinte, vicepreședinte, director general, director, manager, administrator, membru al consiliului de administrație sau cenzor ori alte funcții de conducere” ori de acționar majoritar. Prin urmare, limitarea dreptului său constituțional, prevăzut de art. 45 alin. (1), de exercitare a unei activități economice, este discriminatorie în primul caz în raport cu cel din urmă, astfel încât nu sunt respectate dispozițiile art. 53 alin. (2) din Constituție.

10. De asemenea, autoarea excepției apreciază că, atâta vreme cât nu există o interdicție a alesului local de a fi asociat sau acționar, cu o anumită cotă de participare la profit și pierderi, la o societate comercială cu capital privat, a nu permite, fără distincții, încheierea de „contracte comerciale” — noțiune imprecisă din perspectiva legislației actuale — cu societățile enumerate în partea finală a art. 90 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 este de natură a leza dreptul prevăzut de art. 41 alin. (1) coroborat cu art. 53 alin. (2) din Constituție.

11. În ceea ce privește situația în care consilierul local (și/sau membrii familiei sale conform textului) are calitatea de asociat/acționar și administrator al unei societăți cu capital privat și beneficiază de bunuri și servicii furnizate/prestate de instituțiile sau regiile autonome de interes local aflate în subordinea ori sub autoritatea consiliului local sau județean respectiv ori de societățile comerciale înființate de consiliile locale sau consiliile județene respective, dispozițiile art. 90 și art. 92 din Legea nr. 161/2003 depășesc ceea ce este necesar atingerii obiectivului urmărit de legiuitor prin aceste dispoziții și sunt disproportionale în raport cu scopul urmărit.

12. În final, autoarea excepției susține că trebuie avut în vedere faptul că societatea al cărei acționar/asociat este alesul local are nevoie de servicii și bunuri care pot fi prestate/furnizate doar de societăți specializate și autorizate prin legi speciale și care fac parte din categoria celor enumerate în partea finală a art. 90 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 (energie termică, energie electrică, servicii de salubritate, servicii de dezinsecție etc.).

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor

două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată. În acest sens, arată că dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile constituționale menționate, ci vin să întregească cadrul legal în care sunt îndeplinite atribuțiile specifice demnității publice și dau expresie principiilor amintite în art. 71 din Legea nr. 161/2003, respectiv imparțialitatea, transparența deciziei și supremația interesului public. Prin urmare, consideră că incompatibilitatea reglementată de art. 90 din Legea nr. 161/2003 nu are ca efect îngrădirea accesului persoanei la o activitate în alte domenii, întrucât activitatea consilierilor locali trebuie să se circumscrie regulilor pe care legiuitorul le-a edictat pentru funcționarea acestora. În final, apreciază că opțiunea aparține exclusiv consilierului local care poate opta pentru exercitarea funcției de autoritate publică cu respectarea regimului juridic al incompatibilităților sau al conflictului de interese ori pentru deținerea unor funcții sau calități în cadrul societăților cu capital privat.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 90 și art. 92 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, având următorul cuprins:

— Art. 90: „(1) *Consilierii locali și consilierii județeni care au funcția de președinte, vicepreședinte, director general, director, manager, administrator, membru al consiliului de administrație sau cenzor ori alte funcții de conducere, precum și calitatea de acționar sau asociat la societățile comerciale cu capital privat sau cu capital majoritar de stat ori cu capital al unei unități administrativ-teritoriale nu pot încheia contracte comerciale de prestări de servicii, de executare de lucrări, de furnizare de produse sau contracte de asociere cu autoritățile administrației publice locale din care fac parte, cu instituțiile sau regiile autonome de interes local aflate în subordinea ori sub autoritatea consiliului local sau județean respectiv ori cu societățile comerciale înființate de consiliile locale sau consiliile județene respective.*

(2) *Prevederile alin. (1) se aplică și în cazul în care funcțiile sau calitățile respective sunt deținute de soțul sau rudele de gradul I ale alesului local.”;*

— Art. 92: „(1) *Încălcarea dispozițiilor art. 90 atrage încetarea de drept a mandatului de ales local la data încheierii contractelor.*

(2) *Consilierii locali și consilierii județeni care au contracte încheiate cu încălcarea art. 90 au obligația ca, în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, să renunțe la contractele încheiate. Orice persoană poate sesiza secretarul unității administrativ-teritoriale.*

(3) *Încălcarea obligației prevăzute la alin. (2) atrage încetarea de drept a mandatului de ales local.*

(4) *Constatarea încetării mandatului de consilier local sau consilier județean se face prin ordin al prefectului, la propunerea secretarului unității administrativ-teritoriale.*

(5) *Ordinul emis de prefect potrivit alin. (4) poate fi atacat la instanța de contencios administrativ competentă.*

(6) *Prevederile alin. (1) și (3) nu se aplică dacă, până la emiterea ordinului de către prefect, se face dovada că încălcarea dispozițiilor art. 90 a încetat.”*

18. În opinia autoarei excepției, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) și (5) privind statul de drept și obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 41 alin. (1) referitor la munca și protecția socială a muncii, art. 45 privind libertatea economică și art. 53 alin. (2) care reglementează restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

19. Curtea Constituțională a mai examinat problema incompatibilităților privind aleșii locali și a statuat, cu valoare de principiu, că acestea reprezintă o măsură necesară pentru asigurarea transparenței în exercitarea funcțiilor publice și în mediul de afaceri, precum și pentru prevenirea și combaterea corupției, măsură ce are ca scop garantarea exercitării cu imparțialitate a funcțiilor publice. Curtea a constatat că instituirea unei astfel de reglementări este impusă de necesitatea asigurării îndeplinirii cu obiectivitate de către persoanele care exercită o demnitate publică sau o funcție publică de autoritate a atribuțiilor ce le revin potrivit Constituției, în deplină concordanță cu principiile imparțialității, integrității, transparenței deciziei și supremației interesului public. De asemenea, instanța de contencios constituțional a reținut că încetarea mandatului intervine în temeiul legii în situația în care alesul local aflat în stare de incompatibilitate nu renunță la una dintre cele două funcții incompatibile în cel mult 15 zile de la numirea sau alegerea în această funcție. A se vedea, în acest sens, Decizia nr. 225 din 15 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 28 aprilie 2011, Decizia nr. 1.484 din 10 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 895 din 16 decembrie 2011, și Decizia nr. 396 din 1 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 708 din 19 noiembrie 2013.

20. Totodată, prin Decizia nr. 739 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 124 din 18 februarie 2015, Curtea a reținut că incompatibilitatea funcției de primar, viceprimar, primar general, viceprimar al municipiului București, președinte sau vicepreședinte al consiliului județean cu anumite funcții private nu este o condiție de eligibilitate, iar înlăturarea ei depinde de voința celui ales, care poate opta pentru una dintre cele două calități incompatibile. Astfel, nu se poate îndeplini o funcție publică care obligă la transparența modului de utilizare și administrare a fondurilor publice, dacă în același timp o persoană este angrenată și în mediul de afaceri, întrucât cumularea celor două funcții ar putea duce la afectarea intereselor generale ale comunității și a principiilor care stau la baza statului de drept.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate în raport cu art. 1 alin. (3) și (5) din Legea fundamentală, Curtea reține că, referitor la invocarea principiului securității raporturilor juridice, în jurisprudența sa, a statuat că autoritatea legiuitoare, Parlamentul sau Guvernul, după caz, are obligația de a edicta norme care să respecte trăsăturile referitoare la claritate, precizie, previzibilitate și predictibilitate. În ceea ce privește aceste condiții, Curtea Europeană a Drepturilor Omului s-a pronunțat în mod constant, statuând că o normă este previzibilă numai atunci când este redactată cu suficientă precizie, în așa fel încât să permită oricărei persoane — care, la nevoie, poate apela la consultanță de specialitate — să își corecteze conduita (Hotărârea din 29 martie 2000, pronunțată în Cauza *Rotaru împotriva României*, Hotărârea din 23 septembrie 1998, pronunțată în Cauza *Petra împotriva României*), iar cetățeanul trebuie să dispună de informații suficiente asupra normelor juridice aplicabile într-un caz dat și să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, consecințele care pot apărea dintr-un act determinat. Pe scurt, legea trebuie să fie, în același timp, accesibilă și previzibilă (Hotărârea din 26 aprilie 1979, pronunțată în Cauza *Sunday Times împotriva Regatului Unit*). De asemenea, în privința incidenței normelor de tehnică legislativă în cadrul controlului de constituționalitate, Curtea a constatat că, deși acestea nu au valoare constituțională, prin reglementarea lor legiuitorul a impus o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ. Astfel, respectarea acestor norme concurează la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesare (Decizia nr. 26 din 16 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 15 februarie 2012). În acest sens, a se vedea Decizia nr. 739 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 124 din 18 februarie 2015, sau Decizia nr. 754 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 17 februarie 2015. Din analiza textelor de lege deduse controlului de constituționalitate, Curtea constată că acestea îndeplinesc cerințele mai sus menționate, fiind norme clare, previzibile și care stabilesc cât se poate de precis conduita aleșilor locali.

22. Cu privire la susținerea instanței judecătorești că noțiunile de „societate comercială” și „contracte comerciale” nu mai sunt definite în legislația actuală, Curtea observă că, potrivit art. 77 din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012, „Ori de câte ori prin legi și prin alte acte normative se face trimitere la [...] «societatea comercială/societățile comerciale», [...], trimiterea se consideră a fi făcută la «societatea/societățile reglementată/reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare».” De asemenea, potrivit art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2011 pentru reglementarea unor măsuri necesare intrării în vigoare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 696 din 30 septembrie 2011, la data intrării în vigoare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, sintagma „contract comercial” sau „contracte comerciale” se înlocuiește cu sintagma „contract civil” sau, după caz, „contracte civile”, iar sintagma „contracte sau acte de comerț”, cu termenul „contracte”.

23. Curtea nu poate reține nici critica de neconstituționalitate raportată la prevederile constituționale ale art. 41 privind munca și protecția socială a muncii, deoarece, potrivit normei constituționale, alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă este liberă. Or, incompatibilitatea reglementată de textul de lege criticat nu are ca efect îngrădirea alegerii profesiei sau a locului de muncă, de vreme ce activitatea aleșilor locali trebuie să se circumscrie regulilor pe care legiuitorul le-a edictat în vederea creării cadrului legal de funcționare a acestora. În acest sens, a se vedea Decizia nr. 1.076 din 14 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 603 din 26 august 2011, Decizia nr. 305 din 13 iunie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 443 din 19 iulie 2013, și Decizia nr. 401 din 8 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 730 din 27 noiembrie 2013.

24. Cu privire la critica de neconstituționalitate raportată la art. 45 din Constituție, prin Decizia nr. 13 din 19 ianuarie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 202 din 18 martie 2016, Curtea a reținut că prin textul de lege criticat este limitat accesul liber al persoanei la o activitate economică. Însă această limitare respectă principiul proporționalității, deoarece scopul urmărit de legiuitor este justificat de necesitatea exercitării funcției de viceprimar în condiții de integritate și transparență decizională; prevederile legale criticate sunt adecvate scopului urmărit, fiind apte să ducă la atingerea acestuia. Cu privire la caracterul necesar al măsurii, se observă că acesta este justificat, întrucât exclude exercitarea unei funcții private, specifice mediului de afaceri, care ar putea aduce atingere interesului public și încrederii cetățenilor în autoritățile administrației publice în condițiile în care funcția de viceprimar poate să presupună atribuții referitoare la bugetul local. S-a mai observat, de asemenea, că există un raport rezonabil de proporționalitate între cerințele de interes general referitoare la buna administrare

a banilor publici și protecția dreptului fundamental la accesul liber la o activitate economică. De altfel, prin textul constituțional pretins încălcat se reglementează cu privire la garantarea acestuia în condițiile legii. Ca atare, având în vedere criticile de neconstituționalitate formulate, cele reținute de instanța de contencios constituțional în jurisprudența sa se aplică *mutatis mutandis* și în ceea ce privește prezenta cauză.

25. Referitor la critica de neconstituționalitate raportată la art. 53 alin. (2) din Constituție, Curtea constată că stabilirea cazului de incompatibilitate nu constituie, în realitate, o restrângere a exercițiului unor drepturi sau libertăți, ci o garanție de natură să confere o autoritate morală de necontestat persoanelor care au calitatea de consilieri locali și consilieri județeni, prin asigurarea imparțialității, protejarea interesului social și evitarea conflictului de interese (a se vedea în acest sens Decizia nr. 304 din 13 iunie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 449 din 22 iulie 2013). Ca atare, Curtea reține că nu ne aflăm în ipoteza prevăzută de art. 53 din Legea fundamentală și, prin urmare, norma constituțională invocată nu are incidență în cauză.

26. Față de cele menționate, Curtea constată că dispozițiile legale supuse analizei instanței de contencios constituțional nu contravin prevederilor din Legea fundamentală invocate, ci contribuie la crearea cadrului legal pentru îndeplinirea cu obiectivitate a atribuțiilor specifice demnității publice de ales local.

27. În final, Curtea reține că stabilirea în concret a stării de incompatibilitate a alesului local revine instanței judecătorești, care, cu prilejul soluționării acțiunii formulate împotriva raportului de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate, analizează particularitățile fiecărei spețe, în lumina dispozițiilor legale cu incidență în materie, astfel încât soluția dispusă să corespundă scopului legii de asigurare a imparțialității, protejare a interesului social și evitarea conflictului de interese. În acest sens sunt Decizia nr. 167 din 17 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 12 iunie 2015, și Decizia nr. 114 din 3 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 369 din 13 mai 2016.

28. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată din oficiu de Curtea de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 500/32/2015 și constată că dispozițiile art. 90 și art. 92 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 decembrie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

privind activitatea de standardizare în Ministerul Afacerilor Interne

Având în vedere prevederile Legii nr. 163/2015 privind standardizarea națională, în temeiul art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor interne emite următorul ordin:

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezentul ordin reglementează procesul de standardizare în Ministerul Afacerilor Interne, denumit în continuare *MAI*, stabilind cadrul organizatoric, atribuțiile și direcțiile de acțiune specifice.

Art. 2. — Standardizarea în *MAI* asigură suportul documentar în vederea realizării și menținerii nivelului necesar de compatibilitate și interschimbabilitate în domeniul operațional, tehnic și metodologic-administrativ, precum și pentru atingerea interoperabilității structurilor, în acțiuni proprii ori în cooperare cu structuri militare, naționale sau partenere.

Art. 3. — În sensul prezentului ordin, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *acord de standardizare NATO (STANAG)* — acord între anumite sau toate statele membre NATO privind adoptarea de echipamente, muniții, consumabile și provizii, precum și proceduri operaționale, logistice și administrative militare identice sau similare;

b) *adoptare a unui standard militar/NATO* — preluare, în totalitate sau parțial, cu semnalarea oricăror abateri, a unui standard militar/NATO, în vederea implementării la nivelul structurilor *MAI*;

c) *Asociația de Standardizare din România (ASRO)* — organism național de standardizare;

d) *compatibilitate* — nivel minim de standardizare caracterizat prin capacitatea produselor, proceselor sau serviciilor de a fi utilizate împreună, în situații specifice, fără o interacțiune inacceptabilă;

e) *consens* — acord general caracterizat prin absența unei opoziții susținute din partea unui grup important al celor interesați; nu implică neapărat unanimitatea;

f) *documentație de achiziție* — caiet de sarcini, specificații tehnice și altele asemenea;

g) *implementare* — ansamblu de măsuri pentru transpunere în practică, la nivelul *MAI* sau numai al unor structuri ale acestuia, a prevederilor standardelor ori de integrare a acestor prevederi în actele normative, reglementările interne sau documentațiile de achiziții;

h) *interoperabilitate* — capacitate a structurilor *MAI* și, după caz, a structurilor europene de a desfășura acțiuni împreună, în mod eficient, în vederea îndeplinirii misiunilor asumate;

i) *interschimbabilitate* — proprietate a unui produs, proces sau serviciu de a fi utilizat în locul altuia, pentru a satisface aceleași condiții;

j) *organisme militare de standardizare* — structuri din cadrul Ministerului Apărării Naționale care coordonează activități proprii de standardizare;

k) *ratificare (acceptare)* — declarație prin care un stat acceptă, cu sau fără rezerve, conținutul unui *STANAG*;

l) *răspuns național* — declarație prin care un stat își exprimă punctul de vedere oficial față de conținutul unui *STANAG*;

m) *răspuns MAI* — poziție adoptată de *MAI* și transmisă la Ministerul Apărării Naționale privind conținutul unui *STANAG*, în vederea formulării răspunsului național;

n) *reglementare internă* — procedură, regulament, dispoziție și altele asemenea;

o) *standardizare* — activitate specifică prin care se stabilesc, pentru problemele reale sau potențiale proprii, prevederi destinate unei utilizări comune, repetate, urmărind obținerea unui grad optim de ordine într-un context dat;

p) *standard* — document stabilit prin consens și aprobat de către un organism recunoscut, care asigură, pentru uz comun și repetat, reguli, linii directoare sau caracteristici pentru activități sau rezultatele lor, cu scopul de a se obține gradul optim de ordine într-un anumit context;

q) *standard român* — standard elaborat/adoptat de ASRO;

r) *standard european/internațional* — standard adoptat de un organism european/internațional de standardizare;

s) *standard MAI* — standard elaborat sau standard militar/NATO adoptat în cadrul comitetelor tehnice de standardizare ale *MAI*; standardul *MAI* este notat cu sigla *SMAI*.

Art. 4. — În *MAI* activitățile specifice domeniului standardizării se desfășoară pe următoarele direcții principale:

a) elaborarea, adoptarea și implementarea standardelor *MAI*;

b) participarea, în cadrul comitetelor tehnice naționale ale ASRO, la adoptarea standardelor europene/internaționale în versiunea română și la elaborarea standardelor române din domeniile de competență/interes ale *MAI*;

c) identificarea, achiziția și utilizarea standardelor române de interes în activitatea *MAI*.

Art. 5. — Standardele *MAI* sau prevederi din conținutul acestora se implementează prin acte normative și reglementări interne privind pregătirea și desfășurarea activităților în domeniul operațional, tehnic și metodologic — administrativ.

Art. 6. — În *MAI* există următoarele categorii de standarde:

a) *standard operațional* — vizează direct activitățile desfășurate în domeniile instruirii, planificării, conducerii și desfășurării misiunilor operative;

b) *standard tehnic* — vizează caracteristicile tehnice ale produselor și se aplică în proiectarea, producția, testarea, mentenanța, păstrarea sau achiziția acestora;

c) *standard metodologic-administrativ* — vizează cadrul general de elaborare a standardelor *MAI*, elemente specifice de vocabular/terminologie, principii generale de management intern, resurse umane, secretariat, arhivă etc. și altele similare.

CAPITOLUL II

Structuri cu atribuții în activitatea de standardizare

Art. 7. — (1) Coordonarea activităților de standardizare în *MAI* se asigură de către:

a) Comisia de Standardizare și Interoperabilitate, denumită în continuare *Comisie* — organism special constituit, abilitat să ia decizii și să adopte reglementări în domeniul standardizării;

b) structurile de specialitate — structuri abilitate să inițieze procesul de standardizare și să asigure cadrul de desfășurare și coordonare a activității de standardizare.

(2) Componenta Comisiei este următoarea:

- a) secretarul general al MAI, președinte;
- b) directorul general al Direcției generale logistice, vicepreședinte;
- c) directorul general al Direcției generale management operațional, vicepreședinte;
- d) directorul general sau unul din directorii generali adjuncți ai Direcției generale management resurse umane;
- e) directorul general sau unul din directorii generali adjuncți ai Direcției generale pentru comunicații și tehnologia informației;
- f) directorul sau unul din directorii adjuncți ai Direcției medicale;
- g) directorul general sau unul din directorii generali adjuncți ai Direcției generale pentru relațiile cu instituțiile prefectului;
- h) directorul general sau unul din directorii generali adjuncți ai Direcției generale management urgențe medicale;
- i) inspectorul general sau unul din adjuncții inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției Române;
- j) inspectorul general sau unul din adjuncții inspectorului general al Inspectoratului General al Jandarmeriei Române;
- k) inspectorul general sau unul din adjuncții inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră;
- l) inspectorul general sau unul din adjuncții inspectorului general al Inspectoratului General pentru Situații de Urgență;
- m) inspectorul general sau unul din adjuncții inspectorului general al Inspectoratului General de Aviație al Ministerului Afacerilor Interne.

(3) Activitatea Comisiei este asigurată de un secretar. Acesta este șeful Centrului de coordonare a cercetării științifice din cadrul Direcției generale logistică.

(4) Structurile de specialitate prevăzute la alin. (1) lit. b) sunt următoarele:

- a) Centrul de coordonare a cercetării științifice din cadrul Direcției generale logistică;
- b) Serviciul reglementări din cadrul Direcției generale management operațional.

Art. 8. — Atribuțiile Comisiei sunt următoarele:

- a) stabilește politicile, direcțiile și orientările procesului de standardizare și analizează activitățile desfășurate în acest domeniu;
- b) analizează și aprobă documente metodologice sau procedurale care reglementează activitatea de standardizare în MAI;
- c) analizează și aprobă proiectele programelor de standardizare anuale ale MAI;
- d) urmărește corelarea standardelor MAI și armonizarea lor cu standardele militare, române și europene/internaționale;
- e) analizează și aprobă propunerile privind revizuirea sau anularea standardelor MAI în vigoare;
- f) analizează și avizează punctul de vedere al MAI privind implementarea acordurilor de standardizare NATO în domeniile proprii de competență;
- g) aprobă proiectele de standarde MAI elaborate;
- h) analizează și propune modul de implementare a standardelor MAI;
- i) analizează divergențele sesizate în procesul de elaborare a standardelor proprii și hotărăște asupra modului de soluționare a acestora sau sistarea lucrărilor de elaborare;
- j) analizează informările privind activitatea de standardizare în MAI;
- k) avizează lista cu specialiștii propuși de structurile MAI pentru participarea la activitățile comitetelor tehnice naționale, coordonate de ASRO.

Art. 9. — Atribuțiile Centrului de coordonare a cercetării științifice în domeniul standardizării sunt următoarele:

- a) coordonează metodologic activitatea de standardizare în MAI și elaborează cadrul normativ intern;
- b) coordonează direct procesul de standardizare pentru domeniile tehnic și metodologic-administrativ;
- c) întocmește programele de standardizare anuale;
- d) înaintează spre aprobare președintelui Comisiei proiectele de standarde MAI, pentru domeniile tehnic și metodologic-administrativ;
- e) asigură standardele tehnice și metodologic-administrative necesare desfășurării misiunilor din domeniile de competență ale MAI;
- f) dezvoltă și gestionează biblioteca de standarde a MAI;
- g) achiziționează servicii de adoptare a standardelor europene/internaționale în versiunea română, din domeniile de competență/interes ale MAI;
- h) achiziționează servicii de elaborare a standardelor române din domeniile de competență/interes ale MAI;
- i) identifică și achiziționează standarde române de interes în activitatea MAI;
- j) organizează ședințele Comisiei și asigură secretariatul acesteia;
- k) colaborează permanent cu organismele militare de standardizare și cu ASRO.

Art. 10. — Atribuțiile Serviciului reglementări, în domeniul standardizării, sunt următoarele:

- a) coordonează direct procesul de standardizare în domeniul operațional;
- b) întocmește secțiunea aferentă standardelor MAI operaționale în vederea includerii în programele de standardizare anuale;
- c) înaintează spre aprobare președintelui Comisiei proiectele de standarde MAI, pentru domeniul operațional;
- d) asigură standardele operaționale necesare desfășurării misiunilor din domeniile de competență ale MAI;
- e) alcătuiește, actualizează și administrează fondul documentar conținând standardele MAI și alte documente de standardizare în domeniul operațional;
- f) reprezintă interesele MAI în cadrul colaborării cu organismele militare de standardizare în domeniul operațional.

CAPITOLUL III

Desfășurarea activității de standardizare

SECȚIUNEA 1

Organizarea și planificarea activității de standardizare

Art. 11. — Activitatea de standardizare în MAI se desfășoară în baza unor programe de standardizare anuale, corespunzător direcțiilor principale prevăzute la art. 4.

Art. 12. — (1) Elaborarea programelor de standardizare anuale se realizează pe baza propunerilor transmise de către structurile MAI.

(2) Standardele propuse se analizează de către structurile de specialitate prevăzute la art. 7 alin. (4) sub aspectul necesității, oportunității și utilității.

Art. 13. — (1) Programul de standardizare anual este întocmit de Centrul de coordonare a cercetării științifice și este supus spre analiză și aprobare Comisiei.

(2) Prin programul de standardizare sunt prevăzute:

- a) standarde MAI ce urmează a fi elaborate;
- b) standarde europene/internaționale ce urmează a fi adoptate prin metoda versiunii române și standarde române din domeniile de competență/interes ale MAI ce urmează a fi elaborate;
- c) standarde române de interes pentru structurile MAI ce urmează a fi achiziționate.

Art. 14. — (1) Conducătorii direcțiilor centrale și inspectoratelor generale/similare desemnează prin dispoziție zilnică/ordin de zi responsabili cu activitatea de standardizare.

(2) Principalele atribuții ale responsabililor cu activitatea de standardizare sunt:

a) administrează baza documentară cu standardele de interes pentru direcțiile centrale și inspectoratele generale/similare din care fac parte;

b) monitorizează activitățile din domeniul standardizării desfășurate de reprezentanții direcțiilor centrale și inspectoratelor generale/similare din care fac parte;

c) asigură schimbul de informații cu structurile de specialitate prevăzute la art. 7 alin. (4).

SECȚIUNEA a 2-a

Standarde MAI

Art. 15. — (1) Pentru elaborarea standardelor MAI se organizează comitete tehnice de standardizare, denumite în continuare *comitete*, în funcție de categoriile de standarde prevăzute la art. 6.

(2) Comitetele sunt compuse din președinte, membri și un secretar.

Art. 16. — (1) Președintele comitetului este șeful uneia dintre structurile de specialitate prevăzute la art. 7 alin. (4), în funcție de categoria din care face parte standardul propus a fi elaborat.

(2) Președintele comitetului are rolul de mediator în conducerea dezbaterilor din cadrul comitetului și urmărește progresul lucrărilor, obținerea consensului și adoptarea unor hotărâri echilibrate.

Art. 17. — (1) Membrii comitetului sunt specialiști desemnați nominal de către conducătorii structurilor din care fac parte, la solicitarea președintelui comitetului.

(2) Membrii pot proveni atât din cadrul structurii care a propus elaborarea standardului, cât și din alte structuri colaboratoare, în funcție de categoria de standard propus.

(3) Membrii au obligația să participe la ședințele de lucru organizate în cadrul comitetului. În cazul în care un membru nu poate participa la ședință, conducătorul structurii din care face parte desemnează un înlocuitor și înștiințează secretarul comitetului. În această situație, membrul titular în comitet nu își pierde calitatea deținută.

(4) Membrii comitetului elaborează și transmit în scris secretarului documentele stabilite în cadrul ședinței, la termenele și în condițiile convenite.

Art. 18. — (1) Secretarul comitetului este numit de către conducătorul uneia dintre structurile de specialitate prevăzute la art. 7 alin. (4) din rândul specialiștilor din subordine.

(2) Secretarul comitetului răspunde de:

a) pregătirea și transmiterea documentelor către membrii comitetului;

b) convocarea membrilor comitetului;

c) întocmirea sintezei cu observațiile și propunerile formulate în cadrul ședinței;

d) întocmirea procesului-verbal al ședinței;

e) consemnarea hotărârilor adoptate în ședință și urmărirea îndeplinirii acestora.

Art. 19. — Fazele de elaborare a unui standard sunt:

a) anteproiect;

b) proiect de comitet;

c) proiect în anchetă;

d) proiect de standard.

Art. 20. — (1) Anteproiectul se elaborează de unul sau, după caz, de către un grup de membri ai comitetului desemnați de președinte, în funcție de obiectul standardului.

(2) După finalizare, anteproiectul se transmite tuturor membrilor comitetului, care au obligația de a analiza, formula și transmite secretarului eventuale propuneri și observații legate de conținutul documentului.

(3) Secretarul comitetului întocmește sinteza propunerilor și observațiilor, pe care o transmite membrilor comitetului, împreună cu coordonatele ședinței de lucru, pentru dezbaterile anteproiectului.

(4) Pe baza consensului stabilit în cadrul ședinței, anteproiectul este adaptat și redactat de către secretar, ca proiect de comitet.

Art. 21. — Proiectul de comitet parcurge aceleași etape de consultare și stabilire a consensului ca și anteproiectul de standard, prezentate la art. 20, activități care se finalizează cu elaborarea proiectului în anchetă.

Art. 22. — (1) Proiectul în anchetă este transmis spre consultare tuturor structurilor ministerului și este postat pe pagina de intranet a MAI.

(2) Structurile ministerului examinează, formulează și transmit secretarului comitetului eventuale propuneri și observații legate de conținutul proiectului în anchetă. Răspunsul structurilor MAI este obligatoriu, chiar și în lipsa observațiilor și/sau propunerilor.

(3) În situația în care nu există observații și/sau propuneri formulate ca urmare a consultării prevăzute la alin. (1), secretarul elaborează proiectul de standard cu acordul membrilor comitetului.

(4) În cazul existenței de observații și/sau propuneri, secretarul întocmește sinteza acestora, pe care o transmite membrilor comitetului, împreună cu coordonatele ședinței de lucru pentru dezbaterile proiectului în anchetă.

(5) Pe baza consensului stabilit în cadrul ședinței proiectul în anchetă este adaptat și redactat de către secretar ca proiect de standard.

Art. 23. — (1) Secretarul comitetului transmite proiectul de standard spre avizare și aprobare vicepreședintelui, respectiv președintelui Comisiei.

(2) După avizare și aprobare, standardul este înregistrat, cronologic, în Biblioteca de standarde a MAI și i se acordă unul dintre următoarele indicative „OPERAȚIONAL”, „TEHNIC” sau „METODOLOGIC-ADMINISTRATIV”.

(3) Standardele MAI aprobate pentru aplicare sunt publicate pe pagina de intranet a MAI, în secțiunea „Biblioteca virtuală”.

SECȚIUNEA a 3-a

Colaborarea cu organismele militare de standardizare și cu ASRO

Art. 24. — (1) MAI colaborează cu organismele militare de standardizare și cu ASRO, în baza unor protocoale încheiate cu acestea, pe linia activității de standardizare.

(2) Colaborarea cu organismele militare de standardizare este asigurată de către structurile de specialitate prevăzute la art. 7 alin. (4).

(3) Colaborarea cu ASRO este asigurată de către Direcția generală logistică prin Centrul de coordonare a cercetării științifice.

Art. 25. — (1) Pentru domeniile proprii de competență/interes MAI participă la acceptarea și implementarea STANAG de către Ministerul Apărării Naționale în calitate de autoritate națională, conform procedurilor în vigoare, comune celor două ministere.

(2) Răspunsul național la formularea căruia MAI participă potrivit alin. (1) poate fi de forma:

a) acceptare fără rezerve — exprimă acordul total cu prevederile STANAG și asumarea responsabilității de implementare într-o anumită perioadă de timp;

b) acceptare cu rezerve — exprimă acordul general cu prevederile STANAG, dar există rezerve definite și justificate corespunzător privind o anumită parte a acestuia sau există impedimente în implementarea completă a prevederilor acestuia;

c) acceptare fără implementare — exprimă acordul cu conținutul STANAG, cu mențiunea că nu se pot oferi informații

privind data implementării acestuia; totuși, această poziție presupune că, la un anumit moment, se intenționează implementarea respectivului STANAG, situație în care Alianța va fi informată despre schimbarea poziției naționale;

d) neacceptare — exprimă dezacordul față de prevederile unui STANAG, poziție care trebuie justificată cu informații suplimentare suficiente din care să rezulte dacă există obiecții privind promulgarea aceluia STANAG sau nu se intenționează implementarea prevederilor acestuia;

e) neparticipare — exprimă situația în care nu există tangențe cu subiectul abordat de respectivul STANAG, nu există specialiști care să îl analizeze sau nu se dorește participarea.

Art. 26. — MAI sprijină activitatea de standardizare națională în conformitate cu prevederile legislației în vigoare.

Art. 27. — (1) MAI este reprezentat în comitetele tehnice naționale de standardizare, coordonate de ASRO, în domeniile proprii de competență/interes.

(2) Pentru realizarea activității proiectate la alin. (1), Centrul de coordonare a cercetării științifice desfășoară următoarele acțiuni:

a) consultă structurile MAI privind propunerile de participare a specialiștilor proprii la activitatea de standardizare națională;

b) centralizează propunerile formulate de structurile MAI și le comunică ASRO;

c) monitorizează reprezentanții MAI în comitetele tehnice naționale.

(3) În domeniile de competență/interes ale MAI, reprezentanții instituției pot participa, la solicitarea ASRO, și la lucrările organismelor europene sau internaționale de standardizare.

Art. 28. — (1) Pentru domeniile de competență/interes, MAI poate solicita ASRO următoarele:

a) adoptarea standardelor europene/internaționale prin metoda versiunii române;

b) elaborarea standardelor române;

c) achiziția standardelor române de interes în activitatea structurilor MAI.

(2) Pentru realizarea activităților proiectate la alin. (1), MAI, prin Direcția generală logistică, încheie contracte cu ASRO, în conformitate cu legislația în vigoare.

(3) Fondurile financiare necesare desfășurării activităților proiectate la alin. (1) se asigură de către Direcția generală financiară, în limita fondurilor bugetare aprobate.

SECȚIUNEA a 4-a

Implementarea standardelor în MAI

Art. 29. — Implementarea standardelor MAI se realizează după data intrării în vigoare a acestora, iar a celor române, după stabilirea oportunității implementării de către Comisie și achiziționarea acestora.

Art. 30. — (1) Modalitatea și nivelul de implementare a standardelor la structurile MAI se stabilesc prin decizie a Comisiei.

(2) În funcție de categoriile de standarde prevăzute la art. 6, implementarea acestora este complementară următoarelor activități:

a) elaborarea actelor normative și reglementărilor interne;

b) realizarea, modernizarea și achiziția suportului logistic.

(3) Implementarea standardelor constă în utilizarea totală sau parțială ca referințe în cuprinsul actelor normative, reglementărilor interne sau documentațiilor de achiziții.

(4) În cadrul procedurilor de achiziții, la elaborarea specificațiilor tehnice este recomandată ca ordine de prioritate trimiterea la standarde române; fiecare trimitere este însoțită de mențiunea „sau echivalent”, în conformitate cu prevederile art. 156 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, cu completările ulterioare.

Art. 31. — Pentru oricare dintre categoriile de standarde, implementarea standardelor la structura interesată parcurge următoarele etape:

a) inițierea implementării, care constă în analiza implicațiilor pe care le poate avea implementarea standardului în domeniul lor specific de activitate din punct de vedere procedural și al resurselor;

b) elaborarea documentului de implementare, care poate să fie un act normativ intern nou, ordin, dispoziție, ghid, instrucțiune și altele asemenea sau un act normativ existent care se modifică și se completează cu prevederi ale standardului implementat;

c) confirmarea implementării presupune comunicarea către structurile de specialitate a documentului de implementare aprobat.

SECȚIUNEA a 5-a

Biblioteca de standarde a MAI

Art. 32. — (1) Biblioteca de standarde a MAI este constituită din standarde MAI și standarde române, în format letric și electronic, iar atribuțiile privind gestionarea acestora revin structurilor de specialitate prevăzute la art. 7 alin. (4), după cum urmează:

a) Centrul de coordonare a cercetării științifice, pentru standardele MAI din domeniul tehnic și metodologic-administrativ, precum și pentru standardele române;

b) Serviciul reglementări, pentru standardele MAI din domeniul operațional.

(2) Standardele în format electronic pot fi vizualizate utilizând rețeaua intranet a MAI.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 33. — În procesul de elaborare a actelor normative care conțin referiri la standarde, structurile MAI sunt obligate să consulte Direcția generală logistică, care asigură schimbul de informații cu ASRO, în aplicarea prevederilor art. 18 alin. (1) din Legea nr. 163/2015 privind standardizarea națională.

Art. 34. — Reglementările interne elaborate de structurile de specialitate prevăzute la art. 7 alin. (4) se aprobă de către Comisie, în cadrul atribuțiilor prevăzute la art. 8, și se referă la:

a) organizarea și funcționarea Comisiei și a comitetelor;

b) procesul și etapele de elaborare a standardelor MAI;

c) implementarea standardelor MAI și a standardelor române de interes la nivel instituțional;

d) elaborarea programelor anuale de standardizare;

e) colaborarea în domeniul standardizării;

f) alte segmente ale activității de standardizare în MAI, potrivit nevoilor identificate.

Art. 35. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul ministrului internelor și reformei administrative nr. 590/2008 privind activitatea de standardizare în Ministerul Afacerilor Interne, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 639 din 5 septembrie 2008, se abrogă.

Art. 36. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul afacerilor interne,
Carmen Daniela Dan

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN**privind modificarea și completarea anexei la Ordinul ministrului sănătății nr. 1.470/2011 pentru aprobarea criteriilor privind angajarea și promovarea în funcții, grade și trepte profesionale a personalului contractual din unitățile sanitare publice din sectorul sanitar**

Având în vedere:

- Referatul de aprobare al Direcției management și structuri unități sanitare nr. 1.887/2017;
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, cu modificările și completările ulterioare;
- art. 11 alin. (2) din capitolul II al anexei nr. III la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare,
- în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului sănătății nr. 1.470/2011 pentru aprobarea criteriilor privind angajarea și promovarea în funcții, grade și trepte profesionale a personalului contractual din unitățile sanitare publice din sectorul sanitar, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 10 noiembrie 2011, se modifică și completează după cum urmează:

1. La capitolul II „Asistenți medicali și alte categorii de personal sanitar cu pregătire superioară, superioară de scurtă durată, postliceală sanitară sau medie”, după poziția 73 se introduc 3 noi poziții, pozițiile 73¹, 73² și 73³, cu următorul cuprins:

„73 ¹ . Autopsier principal (7)	— diplomă de bacalaureat sau diplomă de absolvire a liceului — examen pentru obținerea gradului de principal — certificat de autopsier — concurs pentru ocuparea postului	— 4 ani vechime în sectorul sanitar la prosectură
73 ² . Autopsier (7)	— diplomă de bacalaureat sau diplomă de absolvire a liceului — concurs pentru ocuparea postului	— 6 luni vechime în sectorul sanitar la prosectură
73 ³ . Autopsier debutant (7)	— diplomă de bacalaureat sau diplomă de absolvire a liceului — concurs pentru ocuparea postului”	

2. La capitolul II, pozițiile 74—76 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„74. Gipsar principal	— școală generală — examen pentru obținerea gradului de principal — curs de instruire de 3 luni — concurs pentru ocuparea postului	— 4 ani vechime în sectorul sanitar la sala de gipsare
75. Gipsar	— școală generală — concurs pentru ocuparea postului	— 6 luni vechime în sectorul sanitar la sala de gipsare
76. Gipsar debutant	— școală generală — concurs pentru ocuparea postului”	

3. La capitolul II, la note, după punctul 6 se introduce un nou punct, punctul 7, cu următorul cuprins:

„7. Actele de studii pe baza cărora persoanele care au ocupat funcțiile de la pozițiile 73¹ —73³, cu respectarea prevederilor legale, până la data intrării în vigoare a prezentelor criterii, sunt și rămân valabile pentru ocuparea în continuare a funcțiilor respective.”

7. La capitolul VIII „Criterii de studii și vechime pentru funcții de conducere” litera C „Activitatea administrativă din unitățile sanitare”, pozițiile 15—19 și 21 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„15. Șef serviciu	— diplomă de licență în specialitatea serviciului — concurs pentru ocuparea postului	— 2 ani vechime în specialitate
16. Șef birou	— diplomă de licență în specialitatea biroului — concurs pentru ocuparea postului	— 2 ani vechime în specialitate
17. Șef atelier	— diplomă de licență a învățământului tehnic — concurs pentru ocuparea postului	— 2 ani vechime în specialitate
18. Șef laborator	— diplomă de licență în specialitate — concurs pentru ocuparea postului	— 2 ani vechime în specialitate
19. Șef oficiu	— diplomă de licență în specialitate — concurs pentru ocuparea postului	— 2 ani vechime în specialitate
.....		
21. Șef echipă muncitori	— concurs pentru ocuparea postului	— 3 ani vechime în meserie”

8. La capitolul VIII „Criterii de studii și vechime pentru funcții de conducere”, după litera C „Activitatea administrativă din unitățile sanitare” se introduce o nouă literă, litera D „Servicii de ambulanță”, cu următorul cuprins:

„D. Servicii de ambulanță		
22. Medic coordonator substație Serviciul de ambulanță București—Ilfov/substație serviciul de ambulanță județean	— diplomă de licență în specialitate — medic primar/medic specialist/medic	— acordul scris al sindicatului reprezentativ reprezentat de Federația Națională Sindicală Ambulanța din România
23. Asistent medical coordonator substație Serviciul de ambulanță București — Ilfov/substație serviciul de ambulanță județean	— diplomă de licență în domeniul medical sau diplomă de absolvire a învățământului superior de scurtă durată în domeniul medical sau diplomă de școală sanitară postliceală	— 5 ani vechime în serviciul de ambulanță — acordul scris al sindicatului reprezentativ reprezentat de Federația Națională Sindicală Ambulanța din România
24. Asistent medical responsabil cu stocul 3 de medicamente (stocul de urgență din Stația centrală a Serviciului de ambulanță București — Ilfov și stațiile centrale din serviciile de ambulanță județene	— diplomă de licență în domeniul medical sau diplomă de absolvire a învățământului superior de scurtă durată în domeniul medical sau diplomă de școală sanitară postliceală	— 5 ani vechime în serviciul de ambulanță — acordul scris al sindicatului reprezentativ reprezentat de Federația Națională Sindicală Ambulanța din România
25. Ambulanțier cu atribuții de avizare tehnică substație Serviciul de ambulanță București—Ilfov/substație serviciul de ambulanță județean	— diplomă de bacalaureat sau — diplomă de absolvire a liceului — permis de conducere pentru șofer profesionist valabil pentru autovehicule din categoriile B și C sau certificate de calificare — diplomă de absolvire a cursului de ambulanțier conform ordinului ministrului sănătății privind înființarea școlii de ambulanțieri în cadrul Stației de Salvare a Municipiului București, actual Serviciul de ambulanță București—Ilfov, precum și în alte servicii județene de ambulanță acreditate prin ordin al ministrului sănătății	— 5 ani vechime în serviciul de ambulanță — acordul scris al sindicatului reprezentativ reprezentat de Federația Națională Sindicală Ambulanța din România”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Florian-Dorel Bodeg

București, 7 martie 2017.
Nr. 244.

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN**pentru închiderea vechilor evidențe de cadastru și publicitate imobiliară, pe sectoare cadastrale, cu privire la imobilele situate în unitatea administrativ-teritorială Victoria din județul Brăila**

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (2) lit. p) și ale art. 15 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se declară închise vechile evidențe de cadastru și publicitate imobiliară, pe sectoare cadastrale, cu privire la imobilele situate în unitatea administrativ-teritorială Victoria din județul Brăila, ca urmare a finalizării lucrărilor sistematice de cadastru și deschiderii noilor cărți funciare.

(2) Unitatea administrativ-teritorială și sectorul cadastral pentru care se declară închise vechile evidențe de cadastru și publicitate imobiliară sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) De la data deschiderii cărților funciare din oficiu orice alte evidențe de cadastru și publicitate imobiliară se înlocuiesc, pentru sectorul din unitatea administrativ-teritorială prevăzută în anexa la prezentul ordin, cu planul cadastral și noile cărți funciare.

(2) Vechile evidențe se păstrează în arhiva biroului teritorial și pot fi consultate pentru istoric.

Art. 3. — Identificarea și numerotarea imobilelor cuprinse în titlurile de proprietate emise în baza legilor fondului funciar sau alte acte de proprietate, planuri și alte evidențe cadastrale și de publicitate imobiliară anterioare realizării cadastrului și deschiderii noilor cărți funciare, pe sectorul din unitatea administrativ-teritorială prevăzută în anexa la prezentul ordin, își pierd valabilitatea.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale
de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Radu Codruț Ștefănescu

București, 1 martie 2017.
Nr. 281.

ANEXĂ

LISTA

unităților administrativ-teritoriale și a sectoarelor cadastrale în care se declară închise vechile evidențe de cadastru și publicitate imobiliară

Nr. crt.	Denumirea unității administrativ-teritoriale	Județul	Sectorul cadastral în care se declară închise vechile evidențe de cadastru și publicitate imobiliară
1	Victoria	Brăila	1

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

O R D I N

pentru completarea Normelor tehnice de utilizare a Sistemului român de procesare automată a declarației vamale la import, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.885/2016

Având în vedere Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii, Regulamentul delegat (UE) 2016/341 al Comisiei din 17 decembrie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele tranzitorii pentru anumite dispoziții din Codul vamal al Uniunii, în cazul în care sistemele electronice relevante nu sunt încă operaționale, și de modificare a Regulamentului delegat (UE) 2015/2.446 al Comisiei,

în baza prevederilor art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. I. — Normele tehnice de utilizare a Sistemului român de procesare automată a declarației vamale la import, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.885/2016, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 503 din 5 iulie 2016, se completează după cum urmează:

1. La articolul 4, după litera g) se introduce două noi litere, literele h) și i), cu următorul cuprins:

„h) *birou vamal de supraveghere* — biroul vamal situat pe teritoriul României, responsabil de locul în care declarantul este stabilit, unde se depune declarația vamală de plasare a mărfurilor sub regimurile vamale prevăzute la art. 5 pct. 16 din cod, cu excepția tranzitului, în vămuirea centralizată la nivel național și care îndeplinește atribuțiile prevăzute la art. 179 din cod;

i) *birou vamal de prezentare* — biroul vamal situat pe teritoriul României, unde se prezintă mărfurile în vămuirea centralizată la nivel național și care îndeplinește atribuțiile prevăzute la art. 179 din cod.”

2. La articolul 31, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Procedura alternativă nu se utilizează în cazul vămuirii centralizate la nivel național.”

3. După titlul III se introduce un nou titlu, titlul IV, cu următorul cuprins:

„TITLUL IV

Vămuirea centralizată la nivel național

CAPITOLUL I

Condiții privind declararea mărfurilor în vămuirea centralizată la nivel național

Art. 35. — (1) Declararea mărfurilor în vămuirea centralizată la nivel național se utilizează cu respectarea următoarelor condiții:

a) destinatarul și declarantul/reprezentantul au statut de operator economic autorizat, prevăzut la art. 38 din cod;

b) declarantul/reprezentantul depune la biroul vamal de supraveghere declarația vamală standard, menționată la art. 162 din cod, și asigură prezentarea mărfurilor la biroul vamal de prezentare.

(2) Următoarele categorii de mărfuri sunt excluse de la aplicarea vămuirii centralizate la nivel național:

a) produsele accizabile care intră sub incidența secțiunilor a 9-a și a 16-a din cap. I — Regimul accizelor armonizate al titlului VIII — Accize și alte taxe speciale din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

b) produsele militare supuse regimului de control al exporturilor, importurilor și altor operațiuni, a căror listă se stabilește, în conformitate cu prevederile art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/1999 privind regimul de control al exporturilor, importurilor și altor operațiuni cu produse militare, republicată, prin ordin al ministrului afacerilor externe.

CAPITOLUL II

Întocmirea și înregistrarea declarației vamale sub formă electronică în vămuirea centralizată la nivel național

Art. 36. — Depunerea și înregistrarea DEI se fac la biroul vamal de supraveghere.

Art. 37. — (1) În caseta A a DEI se completează în mod obligatoriu codul biroului vamal de prezentare.

(2) Prevederile art. 5 și 6 se aplică în mod corespunzător și odată cu înregistrarea DEI informațiile sunt disponibile și la biroul vamal de prezentare.

CAPITOLUL III

Acceptarea declarației vamale sub formă electronică în vămuirea centralizată la nivel național

Art. 38. — (1) Prevederile art. 7 și 8 se aplică în mod corespunzător.

(2) Confirmarea prezentării mărfurilor în vamă se face de biroul vamal de prezentare.

(3) Biroul vamal de supraveghere acceptă DEI pentru care biroul vamal de prezentare a confirmat prezentarea mărfurilor în vamă, respectiv a trecut DEI în starea «Mărfuri prezentate la biroul vamal de prezentare».

Art. 39. — Prevederile art. 9 se aplică în mod corespunzător.

CAPITOLUL IV

Decizia de control

Art. 40. — Decizia de control este luată de biroul vamal de supraveghere, prevederile art. 10 și 11 aplicându-se în mod corespunzător.

CAPITOLUL V
Efectuarea controlului

Art. 41. — Dacă biroul vamal de supraveghere a decis efectuarea controlului fizic, după înscrierea rezultatelor controlului documentar, biroul vamal de supraveghere trece DEI în starea «Înscrierea rezultatelor controlului fizic». Această stare a DEI este disponibilă la biroul vamal de prezentare care, în cazuri justificate, primește, pe fax sau prin intermediul poștei electronice, de la biroul vamal de supraveghere documentele justificative, relevante pentru efectuarea controlului fizic solicitat.

Art. 42. — Controlul fizic al mărfurilor se efectuează de către biroul vamal de prezentare, care înscrie rezultatele controlului.

Art. 43. — Biroul vamal de supraveghere asigură comunicarea cu declarantul/reprezentantul, art. 12—15 aplicându-se în mod corespunzător.

CAPITOLUL VI
Plata datoriei vamale

Art. 44. — Plata datoriei vamale și a celorlalte taxe exigibile la plasarea mărfurilor sub regimul vamal respectiv/și/sau, după

caz, constituirea garanției se efectuează la biroul vamal de supraveghere, art. 16 aplicându-se în mod corespunzător.

CAPITOLUL VII
Liberul de vamă

Art. 45. — Decizia privind acordarea liberului de vamă este luată de biroul vamal de supraveghere și este disponibilă și la biroul vamal de prezentare, art. 17 și 18 aplicându-se în mod corespunzător.

CAPITOLUL VIII
Modificarea și invalidarea declarației vamale

Art. 46. — Decizia privind acceptarea/respingerea cererii de modificare și invalidare a declarației vamale este luată de biroul vamal de supraveghere, art. 19—30 aplicându-se în mod corespunzător.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Bogdan-Nicolae Stan

București, 8 martie 2017.
Nr. 866.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

pentru completarea Normelor tehnice de utilizare a Sistemului de control al exportului, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.194/2016

Având în vedere prevederile art. 179 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii,

ținând seama de prevederile art. 664 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 707/2006, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. I. — Normele tehnice de utilizare a Sistemului de control al exportului, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.194/2016, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 309 din 22 aprilie 2016, se completează după cum urmează:

1. La articolul 4, după litera m) se introduc trei noi litere, literele n), o) și p), cu următorul cuprins:

„n) *Birou vamal de export* — birou vamal definit la art. 1 pct. 16 din Regulamentul delegat (UE) 2015/2.446;

o) *Birou vamal de supraveghere* — birou vamal situat pe teritoriul României, responsabil de locul în care este stabilit declarantul, unde se depune declarația vamală de export în vămuirea centralizată la nivel național și care îndeplinește atribuțiile prevăzute la art. 179 din Codul Vamal al Uniunii;

p) *Birou vamal de prezentare* — birou vamal situat pe teritoriul României, unde se prezintă mărfurile în vămuirea

centralizată la nivel național și care îndeplinește atribuțiile prevăzute la art. 179 din Codul Vamal al Uniunii.”

2. La titlul II, după capitolul I se introduce un nou capitol, capitolul I¹, cuprinzând articolele 30¹—30¹⁵, cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL I¹

Vămuirea centralizată la nivel național

A. Condiții privind declararea mărfurilor în vămuirea centralizată la nivel național

Art. 30¹. — (1) Declararea mărfurilor în vămuirea centralizată la nivel național se utilizează cu respectarea următoarelor condiții:

a) exportatorul și declarantul/reprezentantul vamal au statutul de operator economic autorizat, prevăzut la art. 38 din Codul Vamal al Uniunii;

b) declarantul/reprezentantul vamal depune o declarație vamală standard, menționată la art. 162 din Codul Vamal al Uniunii, la biroul vamal de supraveghere și asigură prezentarea mărfurilor la biroul vamal de prezentare.

(2) Următoarele categorii de mărfuri sunt excluse de la aplicarea vămii centralizate la nivel național:

a) produsele accizabile care intră sub incidența secțiunilor a 9-a și a 16-a din cap. I — Regimul accizelor armonizate al titlului VIII — Accize și alte taxe speciale din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

b) produsele militare supuse regimului de control al exporturilor, importurilor și altor operațiuni, a căror listă se stabilește prin ordin al ministrului afacerilor externe, în conformitate cu prevederile art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/1999 privind regimul de control al exporturilor, importurilor și altor operațiuni cu produse militare, republicată.

B. Întocmirea și depunerea declarației vamale de export

Art. 30². — (1) Prevederile art. 5 și 6 se aplică în mod corespunzător.

(2) În declarația vamală de export în vămire centralizată se completează în mod obligatoriu codul biroului vamal de prezentare.

Art. 30³. — După completare, DEE se depune prin intermediul aplicației ECS-RO la biroul vamal de supraveghere. După depunerea DEE, informațiile sunt disponibile și la biroul vamal de prezentare.

Art. 30⁴. — Prevederile art. 7 alin. (2) și art. 8 se aplică în mod corespunzător.

C. Acceptarea declarației vamale de export

Art. 30⁵. — (1) Confirmarea prezentării mărfurilor în vamă se face de biroul vamal de prezentare în aplicația ECS-RO.

(2) Prevederile art. 9 se aplică în mod corespunzător.

Art. 30⁶. — Prevederile art. 10 se aplică în mod corespunzător de către biroul vamal de supraveghere.

D. Analiza de risc

Art. 30⁷. — Prevederile art. 11 se aplică în mod corespunzător de către biroul vamal de supraveghere.

E. Modificarea declarației vamale de export

Art. 30⁸. — Prevederile art. 12—15 se aplică în mod corespunzător de către biroul vamal de supraveghere.

F. Invalidarea declarației vamale de export

Art. 30⁹. — Prevederile art. 16 și 17 și ale art. 27—29 se aplică în mod corespunzător de către biroul vamal de supraveghere.

G. Decizia de control

Art. 30¹⁰. — Prevederile art. 18 și 19 se aplică în mod corespunzător de către biroul vamal de supraveghere.

H. Efectuarea controlului

Art. 30¹¹. — (1) În situația prevăzută la art. 19 biroul vamal de supraveghere solicită declarantului/reprezentantului vamal punerea la dispoziție a documentelor justificative pentru aplicarea dispozițiilor regimului vamal pentru care mărfurile sunt declarate.

(2) Biroul vamal de supraveghere desfășoară controalele vamale pentru verificarea declarației vamale prevăzute la art. 188 lit. a) și b) din Codul Vamal al Uniunii și înscrie rezultatele acestora în aplicația ECS-RO.

Art. 30¹². — (1) Dacă biroul vamal de supraveghere a luat decizia de control fizic, după înscrierea rezultatelor controlului documentar, declarația este disponibilă în aplicația ECS-RO la biroul vamal de prezentare, care desfășoară controalele vamale pentru verificarea declarației vamale prevăzute la art. 188 lit. c) și d) din Codul Vamal al Uniunii și înscrie rezultatele acestora în aplicația ECS-RO.

(2) În cazuri justificate, biroul vamal de supraveghere transmite prin fax la biroul vamal de prezentare documente justificative, relevante pentru efectuarea controlului fizic solicitat.

Art. 30¹³. — Prevederile art. 22—24 se aplică în mod corespunzător.

I. Liberul de vamă

Art. 30¹⁴. — (1) Liberul de vamă se acordă de biroul vamal de supraveghere conform dispozițiilor stabilite la art. 194 și 195 din Codul Vamal al Uniunii, art. 245 și 246 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447 și este disponibil în aplicația ECS-RO și la biroul vamal de prezentare.

(2) După acordarea liberului de vamă, lucrătorul vamal de la biroul vamal de prezentare tipărește EAD și, după caz, ELOI, pe care le înmânează persoanei care a prezentat mărfurile.

Art. 30¹⁵. — Prevederile art. 26 se aplică în mod corespunzător.

3. La articolul 80, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Procedura alternativă nu se utilizează în cazul vămii centralizate la nivel național.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Bogdan-Nicolae Stan

București, 8 martie 2017.
Nr. 867.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ70050699XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

